

NEOMODERNISMUL

- curent literar postbelic (după 1944)
- curente literare postbelice: **realismul socialist, neomodernismul și postmodernismul**
- curent ce asigură evoluția literaturii române după o „neagră perioadă” – „obsedantul deceniu”
- literatura mai puțin ideologizată

1. Definiție Curent literar manifestat în perioada postbelică, **NEOMODERNISMUL** se caracterizează printr-un interes deosebit față de lirica interbelică și intenția de-a crea o punte între noutate și adevărata poezie.

2. Etimologia termenului

Neo – nou => neomodernism

- un nou modernism
- actualizarea principiilor „esteticii moderniste”
- refacerea legăturii cu literatura interbelică prin preluarea unor modele

3. Reprezentanți: Mircea Dinescu, Ana Blandiana, Marin Sorescu, Nichita Stănescu, Nicolae Labiș etc.

4. Etapa manifestării: 1960-1980

5. Trăsături

- valorificarea unor teme și motive literare prezente și în lirica interbelică: natura, iubirea, poezia/arta, condiția poetului, condiția omului, moartea,
- utilizarea unor modalități de expresie ce evidențiază legătura cu modernismul: existențialismul, meditația filosofică, reinterpretarea miturilor, ironia,
- intelectualizarea sentimentelor,
- înnoirea limbajului poetic: metafore subtile, imagini insolite, limbaj prozaic, ludic, ironic,

- ambiguitatea mesajului,
- versificația liberă.